21/09/2025

21 Σεπτεμβρίου 1944: Η 3η Ορεινή Ταξιαρχία υψώνει την Ελληνική σημαία στο Ρίμινι

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Η Μάχη του Ρίμινι ήταν στρατιωτική αναμέτρηση του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, κατά την οποία δοξάστηκαν τα ελληνικά όπλα. Διεξήχθη από τις 13 έως τις 21 Σεπτεμβρίου 1944 επί ιταλικού εδάφους, στο πλαίσιο της συμμαχικής Επιχείρησης Ελαία (Operation Olive). Είχε ως αντικειμενικό σκοπό τη διάσπαση της λεγόμενης «Γοτθικής Αμυντικής Γραμμής», που είχαν συμπήξει οι υποχωρούντες Γερμανοί.

Μετά την κατάληψη της Ρώμης από τα συμμαχικά στρατεύματα (4 Ιουνίου 1944), οι γερμανικές δυνάμεις που στάθμευαν στην Ιταλία συμπτύχθηκαν επί της «Γοτθικής Αμυντικής Γραμμής», που εκτεινόταν από την Πίζα έως το Ρίμινι στις ακτές της Αδριατικής. Την εκτέλεση της Επιχείρησης Ελιά ανέλαβαν η 5η

Αμερικανική Στρατιά υπό τον αντιστράτηγο Μαρκ Κλαρκ στα δυτικό τομέα και η 8η Βρετανική Στρατιά υπό τον αντιστράτηγο σερ Όλιβερ Λις στον ανατολικό τομέα, ο οποίος εκτεινόταν έως την Αδριατική Θάλασσα.

Στην 8η Βρετανική Στρατιά είχε ενταχθεί η 3η Ελληνική Ορεινή Ταξιαρχία, αποτελούμενη από τρία τάγματα πεζικού, με διοικητή τον συνταγματάρχη Θρασύβουλο Τσακαλώτο (1897-1989). Η μονάδα αυτή είχε συγκροτηθεί στη Μέση Ανατολή μετά το Εαμικό στασιαστικό κίνημα της 6ης Απριλίου 1944 και αποτελείτο κυρίως από νομιμόφρονες προς την εξόριστη ελληνική κυβέρνηση του Εμμανουήλ Τσουδερού, αξιωματικούς και στρατιώτες. Η Ταξιαρχία μεταφέρθηκε στο Τάραντα στις 11 Αυγούστου 1944 και από εκεί σιδηροδρομικώς στο χωριό Κατόλικα, 20 χιλιόμετρα νοτίως του Ρίμινι, όπου από τις 8 Σεπτεμβρίου ανέλαβε τον παραλιακό τομέα, ενταχθείσα αρχικά υπό τις διαταγές της 2ης Νεοζηλανδικής Μεραρχίας και στη συνέχεια υπό τη 1η Καναδική Μεραρχία. Το ίδιο βράδυ, αλλά και στις 10 Σεπτεμβρίου, βρέθηκε κάτω από εχθρικά πυρά, τα οποία απέκρουσε επιτυχώς. Την περιοχή του Ρίμινι υποστήριζαν μονάδες της 76ης Μηχανοκίνητης Στρατιάς της Βέρμαχτ, υπό τη διοίκηση του στρατηγού Τράουγκοτ Χερ.

Από τις 13 Σεπτεμβρίου η ελληνική ταξιαρχία πέρασε στην αντεπίθεση. Υποστηριζόμενη από το πυροβολικό και τα τεθωρακισμένα των συμμάχων είχε ως αντικειμενικό σκοπό την κατάληψη της πόλης του Ρίμινι. Οι Γερμανοί αμύνονταν λυσσωδώς, αλλά η ελληνική επίθεση υπήρξε θυελλώδης. Στις 15 Σεπτεμβρίου οι άνδρες του Τσακαλώτου επιτέθηκαν στο αεροδρόμιο του Ρίμινι, το οποίο κατέλαβαν μετά από τριήμερη μάχη. Ο δρόμος για το Ρίμινι ήταν ανοιχτός. Στις 4:30 μ.μ. της 20ης Σεπτεμβρίου το 2ο Τάγμα της 3ης Ορεινής Ταξιαρχίας ανέτρεψε τη γερμανική αντίσταση και τις πρωινές ώρες της 21ης Σεπτεμβρίου εισήλθε πρώτο στο Ρίμινι, όπου ύψωσε την ελληνική σημαία στο Δημαρχείο της πόλης. Ακολούθησαν ευθύς αμέσως το 1ο και το 3ο Τάγμα. Στις 7:30 π.μ. ο Δήμαρχος του Ρίμινι παρέδωσε άνευ όρων την πόλη δια πρωτοκόλλου στον διοικητή του 2ου Λόχου του 3ου Τάγματος, λοχαγό Μιχαήλ Αποστολάκη. Οι συνολικές απώλειες της ελληνικής Ταξιαρχίας στις εννιά ημέρες που διάρκεσε η Μάχη του Ρίμινι ανήλθαν σε 116 νεκρούς (10 αξιωματικοί και 106 οπλίτες) και 316 τραυματίες (23 αξιωματικοί και 293 οπλίτες).

Ο Διοικητής των Συμμαχικών Στρατευμάτων στην Ιταλία, βρετανός στρατάρχης Χάρολντ Αλεξάντερ, σε έκθεση του με τον τίτλο «Οι Σύμμαχοι Στρατοί στην Ιταλία από τις 3 Σεπτεμβρίου 1943 μέχρι τις 12 Δεκεμβρίου 1944» σημειώνει για τη δράση της 3ης Ελληνικής Ορεινής Ταξιαρχίας τα εξής:

> *Στις 20 Σεπτεμβρίου, έπειτα από πάλη χωρίς ελπίδα, εκκαθαρίσθηκε το Σαν Φορτουνάτο και στη διάρκεια της νύχτας οι Έλληνες, υπό τη διοίκηση της 1ης Καναδικής Μεραρχίας, εισήλθαν στο Ρίμινι. Ήμουνα*

ευτυχής, γιατί η επιτυχία αυτή είχε τόσο έγκαιρα λαμπρύνει τα πεπρωμένα της ηρωικής αυτής χώρας, που ήταν η μόνη μαχόμενη σύμμαχος στο πλευρό μας σε στιγμές ζοφερές και γιατί μία νέα νίκη στην Ιταλία είχε προστεθεί στη δόξα που αποκτήθηκε στα βουνά της Αλβανίας.

(Πηγή: sansimera.gr)